2026/1347

19.6.2026.

PADOMES LĒMUMS (ES) 2026/1347

(2026. gada 4. jūnijs)

par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret kibernoziedzību – starptautiskās sadarbības stiprināšana konkrētu noziegumu, ko izdara, izmantojot informācijas un komunikācijas tehnoloģiju sistēmas, apkarošanā un apmaiņā ar pierādījumiem elektroniskā formā par smagiem noziegumiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 82. panta 1. punktu un 2. punktu, 83. panta 1. punktu un 87. panta 2. punktu saistībā ar 218. panta 6. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu ([1]),

tā kā:

(1) Saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2025/2307 ([2]) Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret kibernoziedzību – starptautiskās sadarbības stiprināšana konkrētu noziegumu, ko izdara, izmantojot informācijas un komunikācijas tehnoloģiju sistēmas, apkarošanā un apmaiņā ar pierādījumiem elektroniskā formā par smagiem noziegumiem ("Konvencija"), Konvencija Savienības vārdā tika parakstīta 2025. gada 25. oktobrī Hanojā, Vjetnamā, ar noteikumu, ka minētā konvencija tiks noslēgta.

(2) Konvencija atbilst Savienības drošības mērķiem, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 67. panta 3. punktā, proti, nodrošināt augstu drošības līmeni ar noziedzības novēršanas un apkarošanas pasākumiem, ar koordinācijas un sadarbības pasākumiem starp policiju un tiesu iestādēm, un citām kompetentām iestādēm, kā arī ar krimināllikumu tuvināšanu.

(3) Konvencija attiecas uz konkrētu krimināllizmeklēšanu vai tiesvedību par noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar Konvenciju, kā arī uz apmaiņu ar pierādījumiem elektroniskā formā par smagiem noziegumiem (nodarījumi, par kuriem paredzētais maksimālais brīvības atņemšanas sods ir vismaz četri gadi vai smagāks sods), un pieļauj apmaiņu ar informāciju tikai šādos nolūkos.

(4) Konvencija saskaņo skaidri noteiktu nodarījumu ierobežotu kopumu, vienlaikus nodrošinot dalībvalstīm nepieciešamo elastību, lai izvairītos no krimināatbildības noteikšanas par likumīgu rīcību.

(5) Konvencija paredz tikai minimālos noteikumus par juridisku personu atbildību par līdzdalību nodarījumos, kas noteikti saskaņā ar Konvenciju. Tā neprasa dalībvalstīm pieņemt tādus pasākumus, kādi varētu būt vajadzīgi, lai noteiktu juridisku personu atbildību tādā veidā, kas būtu pretrunā ar to tiesību principiem.

([1]) 2026. gada 20. maija piekrišana (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

([2]) Padomes lēmums (ES) 2025/2307 (2025. gada 13. oktobris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā parakstītu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret kibernoziedzību – starptautiskās sadarbības stiprināšana konkrētu noziegumu, ko izdara, izmantojot informācijas un komunikācijas tehnoloģiju sistēmas, apkarošanā un apmaiņā ar pierādījumiem elektroniskā formā par smagiem noziegumiem (OV L, 2025/2307, 11.11.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/2307/oj).

(6) Konvencija atbilst arī Savienības personas datu, privātuma un pamattiesību aizsardzības mērķiem saskaņā ar LESD 16. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("Harta").

(7) Konvencija paredz stingrus cilvēktiesību nosacījumus un garantijas, kas ir daļa no konvencijas priekšmeta un mērķa un ir nesaraujami saistīti ar Konvencijā paredzētajām pilnvarām un procedūrām. Tādējādi uz minētajiem nosacījumiem un garantijām nevar attiecināt atrunas. Konvencija izslēdz jebkādu interpretāciju, kuras rezultātā tiktu apspiestas cilvēktiesības vai pamatbrīvības, jo īpaši vārda, apziņas, uzskatu, reliģijas vai ticības brīvība un miermīlīgas pulcēšanās un biedrošanās brīvība. Šīs garantijas arī nodrošina, ka starptautisko sadarbību var atteikt, ja minētā starptautiskā sadarbība būtu pretrunā dalībvalstu iekšējiem tiesību aktiem vai ja šāds atteikums būtu nepieciešams, lai novērstu jebkāda veida diskrimināciju.

(8) Attiecībā uz pilnvarām un procedūrām gan vietējā, gan starptautiskā līmenī Konvencijā ir paredzēti horizontāli nosacījumi un garantijas, kas nodrošina cilvēktiesību aizsardzību saskaņā ar dalībvalstu saistībām, kas paredzētas starptautiskajās cilvēktiesību normās. Dalībvalstīm savos tiesību aktos ir arī jāietver proporcionalitātes princips. Šādiem nosacījumiem un garantijām cita starpā ir jāietver pārskatīšana tiesā vai cita veida neatkarīga pārskatīšana, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, piemērošanas pamatojums un šādu pilnvaru vai procedūras darbības jomas un ilguma ierobežošana.

(9) Konvencijā ir iekļauti īpaši noteikumi par personas datu aizsardzību, kuri nodrošina, ka pirms personas datu nodošanas citai dalībvalstij tiek piemēroti svarīgi datu aizsardzības principi, tostarp attiecībā uz mērķa ierobežojumu, datu minimizēšanu, proporcionalitāti un nepieciešamību saskaņā ar Hartu.

(10) Piedaloties sarunās Savienības vārdā, Komisija nodrošināja Konvencijas saderību ar attiecīgajiem Savienības noteikumiem.

(11) Vairākas atrunas ir būtiski, lai nodrošinātu Konvencijas saderību ar Savienības tiesību aktiem un politiku, kā arī Konvencijas vienveidīgu piemērošanu dalībvalstu attiecībās ar Konvencijas dalībvalstīm, kas nav ES dalībvalstis, un Konvencijas efektīvu piemērošanu.

(12) Atrunas neskar nekādas citas atrunas, ko dalībvalstis varētu vēlēties sniegt individuāli, ja tas ir pieļaujams.

(13) Ņemot vērā, ka Konvencija paredz procedūras, kas uzlabo pārrobežu piekļuvi pierādījumiem elektroniskā formā un augsta līmeņa aizsardzību, Eiropas Savienībai kļūstot par Konvencijas pusi, tiks veicināta Savienības centienu saskaņošana kibernoziedzības un citu noziedzības veidu apkarošanā globālā līmenī. Tas veicinās sadarbību starp ES valstīm, kas ir dalībvalstis, un valstīm, kas nav ES dalībvalstis un ir dalībvalstis, vienlaikus nodrošinot personu augsta līmeņa aizsardzību.

(14) Turklāt, Savienībai ātri noslēdzot Konvenciju, tiks nodrošināts, ka Savienībai ir jēgpilna ietekme šā jaunā globālā kibernoziedzības apkarošanas satvara īstenošanas agrīnā posmā.

(15) Ievērojot Konvencijas 64. panta 3. punktu, Konvenciju ratificē, pieņem vai apstiprina valstis un reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas, piemēram, Savienība.

(16) Savienībai par Konvencijas pusi būtu jākļūst kopā ar tās dalībvalstīm, jo Savienībai un tās dalībvalstīm ir kompetence jomās, uz kurām attiecas Konvencija. Tas, ka Savienība noslēdz Konvenciju, neskar dalībvalstu kompetenci attiecībā uz Konvencijas ratifikāciju, pieņemšanu vai apstiprināšanu saskaņā ar to iekšējām procedūrām. Konvencija Savienības vārdā būtu jānoslēdz attiecībā uz jautājumiem, kas ir Savienības kompetencē, tiktāl, ciktāl Konvencija var ietekmēt kopīgos noteikumus vai mainīt to darbības jomu. Dalītās kompetences jomā dalībvalstis saglabā savu kompetenci tiktāl, ciktāl Konvencija neietekmē kopīgos noteikumus vai nemaina to darbības jomu.

(17) Saskaņā ar Konvenciju Savienībai savā ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentā ir jādeklarē, kādā mērā tās kompetencē ir jautājumi, kurus reglamentē Konvencija. Savienība noteica savas kompetences apjomu attiecībā uz jautājumiem, ko reglamentē Konvencija, Eiropas Savienības deklarācijā par kompetenci, sniegtā saskaņā ar 64. panta 3. un 4. punktu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā pret kibernoziedzību; Starptautiskās sadarbības stiprināšana konkrētu noziegumu, ko izdara, izmantojot informācijas un komunikācijas tehnoloģiju sistēmas, apkarošanā un apmaiņā ar pierādījumiem elektroniskā formā par smagiem noziegumiem ("Deklarācija par kompetenci").

(18) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 ([3]) 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas sniedza atzinumu 2025. gada 4. septembrī.

(19) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību (LES) un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpiemēro.

(20) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpiemēro.

(21) Konvencija, pievienotās atrunas, kā arī deklarācija par kompetenci būtu jāapstiprina,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Eiropas Savienības vārdā tiek apstiprināta Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija pret kibernoziedzību – starptautiskās sadarbības stiprināšana konkrētu noziegumu, ko izdara, izmantojot informācijas un komunikācijas tehnoloģiju sistēmas, apkarošanā un apmaiņā ar pierādījumiem elektroniskā formā par smagiem noziegumiem ([4]) ("Konvencija").

2. pants

Ar šo Eiropas Savienības vārdā tiek apstiprināta saskaņā ar Konvencijas 64. panta 3. un 4. punktu sniegtā deklarācija par kompetenci.

3. pants

Ar šo Eiropas Savienības vārdā tiek apstiprinātas atrunas.

4. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā ([5]).

Luksemburgā, 2026. gada 4. jūnijā

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

C. FITIRIS

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([4]) OV L, 2026/1348, 19.6.2026., ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2026/1348/oj.

([5]) Konvencijas spēkā stāšanās dienu Padomes Ģenerālsekretariāts publicēs *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Atrunas

1. Attiecībā uz atrunām Savienība un dalībvalstis rīkojas saskaņā ar turpmāk minētajām norādēm attiecībā uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret kibernoziedzību; Starptautiskās sadarbības stiprināšana konkrētu noziegumu, ko izdara, izmantojot informācijas un komunikācijas tehnoloģiju sistēmas, apkarošanā un apmaiņā ar pierādījumiem elektroniskā formā par smagiem noziegumiem ("Konvencija").

2. Konvencijā nav īpašu noteikumu par atrunām. Toties tajā ir skaidri noteikts, ka dalībvalsts var deklarēt, ka tā izmanto kādu no atrunām, kas paredzētas dažos Konvencijas pantos: 11. panta 3. punktā, 23. panta 3. punkta a) apakšpunktā; 23. panta 3. punkta b) apakšpunkta otrajā daļā; 42. panta 5. punktā; 63. panta 3. un 4. punktā. Konvencija arī netieši pieļauj citas atrunas ar noteikumu, ka minētās atrunas atbilst 19. panta c) punktam Vīnes Konvencijā par starptautisko līgumu tiesībām, kas parakstīta Vīnē 1969. gada 23. maijā, un starptautiskajām paražu tiesībām un nav nesaderīgas ar Konvencijas priekšmetu un mērķi.

3. Savienība un tās dalībvalstis izdara atrunu, pamatojoties uz 63. panta 3. punktu, kurā norāda, ka tās neuzskata tām par saistošu 63. panta 2. punktu attiecībā uz strīdu izšķiršanu jautājumos, kas ir Savienības kompetencē, vai attiecībā uz strīdu izšķiršanu starp dalībvalstīm vai starp Savienību un kādu dalībvalsti.

4. Ja dalībvalstis apsver iespēju formulēt savas atrunas, tās iepriekš informē Komisiju.

5. Cilvēktiesību nosacījumi un garantijas, kas atzīti un paredzēti Konvencijā, tostarp 6. pantā, 21. panta 4. punktā, 24. pantā, 36. pantā, 37. panta 15. punktā un 40. panta 22. punktā, ir daļa no Konvencijas priekšmeta un mērķa. Tādēļ Savienība un tās dalībvalstis neizdara atrunas par minētajiem pantiem. Savienībai būtu jāiebilst pret dalībvalstu, kuras nav ES dalībvalstis, jebkurām šādām atrunām, kuras uzskata par nesaderīgām ar konvencijas priekšmetu un mērķi, neskarot iespēju dalībvalstīm izdarīt tādu pašu atrunu koordinētā veidā.

Eiropas Savienības deklarācija par kompetenci, sniegta saskaņā ar 64. panta 3. un 4. punktu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā pret kibernoziedzību – starptautiskās sadarbības stiprināšana konkrētu noziegumu, ko izdara, izmantojot informācijas un komunikācijas tehnoloģiju sistēmas, apkarošanā un apmaiņā ar pierādījumiem elektroniskā formā par smagiem noziegumiem

1. Eiropas Savienība ("Savienība") iesniedz saskaņā ar 64. panta 3. un 4. punktu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā pret kibernoziedzību – starptautiskās sadarbības stiprināšana konkrētu noziegumu, ko izdara, izmantojot informācijas un komunikācijas tehnoloģiju sistēmas, apkarošanā un apmaiņā ar pierādījumiem elektroniskā formā par smagiem noziegumiem ("Konvencija") šādu deklarāciju attiecībā uz jautājumiem, kurus reglamentē konvencija.

2. Savienības dalībvalstis ir Beļģijas Karaliste, Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Igaunijas Republika, Īrija, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Horvātijas Republika, Itālijas Republika, Kipras Republika, Latvijas Republika, Lietuvas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Maltas Republika, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Polijas Republika, Portugāles Republika, Rumānija, Slovēnijas Republika, Slovākijas Republika, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste.

3. Ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 3. un 4. pantu, dažos jautājumos Savienībai ir ekskluzīva kompetence, savukārt citos jautājumos tā dala kompetenci ar dalībvalstīm. Ievērojot Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. panta 1. punktu, kompetence, kas Līgumos nav piešķirta Savienībai, paliek dalībvalstīm.

4. Šajā sakarā Savienība deklarē, pirmkārt, ka tā ir kompetenta slēgt starptautiskus nolīgumus un īstenot no tiem izrietošos pienākumus, kas saistīti ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, attiecībā uz kuru tai ir dalīta kompetence ar dalībvalstīm, ievērojot LESD 4. panta 2. punkta j) apakšpunktu. Saskaņā ar LESD 67. panta 3. punktu, 82. panta 1. punktu un 2. punktu, 83. panta 1. punktu un 87. panta 2. punktu tas attiecas uz šādām jomām:

   a) augsta drošības līmeņa nodrošināšana ar noziedzības, rasisma un ksenofobijas novēršanas un apkarošanas pasākumiem, ar koordinācijas un sadarbības pasākumiem starp policiju un tiesu iestādēm, un citām kompetentām iestādēm, kā arī ar nolēmumu savstarpēju atzīšanu krimināllietās un, vajadzības gadījumā, ar krimināllikumu tuvināšanu;

   b) tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās Savienībā, kas pamatojas uz tiesas spriedumu un lēmumu savstarpējas atzīšanas principu un ietver dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu konkrētās procesuālo un materiālo krimināltiesību jomās, tai skaitā pasākumus, kuru mērķis ir:

      i) veicināt tiesu iestāžu un tiesu personāla mācības,

      ii) dalībvalstu tiesu iestāžu un līdzvērtīgu iestāžu starpā atvieglot sadarbību saistībā ar kriminālprocesu un lēmumu izpildi;

   c) policijas un tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās ar pārrobežu dimensiju atvieglošana, paredzot minimālos noteikumus attiecībā uz:

      i) personas tiesībām kriminālprocesā,

      ii) nozieguma upuru tiesībām;

d) minimālo noteikumu paredzēšana noziedzīgu nodarījumu un sankciju definēšanai īpaši smagu noziegumu ar pārrobežu dimensiju jomās. Tās ir šādas noziegumu jomas: terorisms, cilvēku tirdzniecība un sieviešu un bērnu seksuāla izmantošana, nelegāla narkotiku tirdzniecība, nelegāla ieroču tirdzniecība, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana, korupcija, maksāšanas līdzekļu viltošana, datornoziegumi un organizētā noziedzība;

e) policijas sadarbības izveidošana, kurā būtu iesaistītas visas dalībvalstu kompetentās iestādes, tai skaitā policija, muita un citi specializēti tiesībaizsardzības dienesti noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai un izmeklēšanai; šajā nolūkā Savienība var paredzēt pasākumus attiecībā uz:

i) attiecīgas informācijas vākšanu, uzglabāšanu, apstrādi, analīzi un apmaiņu,

ii) atbalstu personāla mācībām un sadarbībai personāla apmaiņas, iekārtu un noziegumu atklāšanas izpētes jomā,

iii) īpašu izmeklēšanas metožu kopīgu izvērtēšanu attiecībā uz organizētās noziedzības smago formu atklāšanu.

5. Otrkārt, Savienība deklarē, ka saskaņā ar LESD 16. panta 2. punktu tā ir kompetenta paredzēt noteikumus par indivīdu aizsardzību attiecībā uz Savienības iestāžu un struktūru veikto personas datu apstrādi, kā arī personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstis saistībā ar Savienības tiesību aktu darbības jomu, un noteikumus par šādu datu brīvu apriti.

6. Jo īpaši šī deklarācija nebūtu jāinterpretē tā, ka ar to tiek izmantota Savienības iespēja īstenot savu ārējo kompetenci jomās, uz kurām attiecas Konvencija un kuras ir dalītā kompetencē, ciktāl Savienība šādu kompetenci vēl nav īstenojusi iekšēji. Dalītās kompetences jomās dalībvalstis saglabā savu kompetenci, ciktāl Konvencija neskar kopīgos noteikumus vai nemaina to tvērumu, tostarp to paredzamo turpmāko attīstību. Attiecīgi Savienības kompetences apmērs ir jānovērtē, pamatojoties uz visaptverošu un detalizētu analīzi par saistību starp konvenciju un katra Savienības tiesību akta precīziem noteikumiem, katru gadījumu izskatot atsevišķi. Šādas Savienības kompetences tvērums un īstenošana pēc sava rakstura nepārtraukti attīstās.

7. Tāpēc Savienība un tās dalībvalstis ir kompetentas noslēgt konvenciju. Tas, ka Savienība noslēdz Konvenciju, neskar dalībvalstu kompetenci attiecībā uz konvencijas ratifikāciju, pieņemšanu, apstiprināšanu vai pievienošanos tai.

8. Ievērojot Konvencijas 64. panta 3. un 4. punktu, Savienībai ir jāinformē depozitārs par jebkādām attiecīgām izmaiņām tās kompetences apjomā.